

SOLASTALGIA

En immersiv science-fiction musical af instruktør Madeleine Kate McGowan, komponist Francesca Burattelli, scenograf Dicki Lakha og teatret Sort/Hvid

Sort/Hvid søger hermed om midler ved Københavns Kommunes Scenekunststudvalg til at realisere den musikdramatiske forestilling *Solastalgia*.

Solastalgia blev præsenteret som en del af Sort/Hvids åbningsprogram som scene for musikdramatik. Forestillingen blev realiseret med stor succes, og på baggrund af denne erfaring ønsker vi at udvikle en større og fordybet version af prototypen, der blev præsenteret på Sort/Hvid i 2021.

Et 48-timer langt ritual

Solastalgia var et 48-timer langt ritual, hvor publikum blev inviteret ind i et mikrovers, nedsunket i lyden af en verden på den anden side af et altomfattende og irreversibelt klimakollaps. Her mødte gæsterne en nomadisk gruppering, der gennem sang, stemmens vibration og mytologiske iscenesættelser udtrykte den gennemtrængende tilstand, solastalgia – den hjemve du føler, selvom du er hjemme. En følelse der spreder sig verden over i takt med klodens forfald. I løbet af de 48 timer kunne publikum frit komme og gå. Således var det muligt at gå på opdagelse i det altomfattende parallelunivers i værkets fulde længde eller blot at blive en time.

***Solastalgia* tages til det næste niveau – Site-specific**

Det kunstneriske hold vil videreudvikle *Solastalgia* i samarbejde med Sort/Hvid og tage værket til det næste niveau på flere parametre. *Solastalgia* skal denne gang iscenesættes i et område ved Sydhavnstippen. I et skov- og marklandskab vil en enklave af bebyggelse åbne sig og invitere gæster ind i en fortælling om en gruppe mennesker, der gennem sang bygger relation til landskabet, mens de konstant forsøger at holde sammen på de levnedede kulturobjekter, de har fra den gamle verden.

Scenograf Dicki Lakha vil skabe den fortættede installation site-specific, hvor et animeret landskab vil udvide værkets rammer og perspektiver. Lakha vil skabe installationen med stilladser, tekstiler og flere mindre rum i rummet, hvor den nomadiske grupperings levede liv har sat sine tydelige spor.

Komponist Francesca Burattelli vil skabe et nyt, vedvarende flerstemmigt korværk til anledningen og komponere en ny sorgfuld og altomsluttende lydflade, der skal spille gennem hele forestillingsperioden.

Instruktør Madeleine Kate McGowan vil fordybe arbejdet med tekst og monologer, og rammefortællingen udvikles yderligere med udgangspunkt i aktuel klimaforskning. Det samme gælder publikums rolle, hvor man som gæst deltager i skabelsen af lyd og påvirker dramaturgien med sine handlinger. Specifikt er intentionen at fordybe arbejdet med forankring og hvordan

publikum kan tage erfaringerne fra værket med sig videre, efter de har forladt forestillingen. Dette gøres blandt andet med en sangbog, Book og Songs, som alle får udleveret med ankomst. Med den kan publikum fortsætte hyldesten af det-ikke-menneskelige gennem deres fortsatte sang. Endelig skal ritualet nu strække sig over en fuld spilleperiode på 3 uger.

Formål

Solastalgia åbner op for refleksioner over menneskets rolle i naturen og søger at frigive publikums fantasi og forestillingsevne overfor hvad der kan befinde sig på den anden side af apokalypsen. Samtidig ønsker værket at undersøge, hvordan en kunstproduktion kan blive stimulerende for lokale økologier. I arbejdet med musical-genren som en immersiv performance-installation, ønsker vi at udforske genrens muligheder.

Regenerativ musikdramatik – en bæredygtig skabelsesproces

I det naturlige landskab vil *Solastalgia* stå som en installation, der skal arbejde på landskabets betingelser og hjælpe det pågældende landskab – Skabe billeder med landskabet og indramme forskellige situationer i naturen. Scenografien er derfor betinget af at opfylde et bæredygtigt krav om ikke at ødelægge landskabet og udlede mindst muligt energi under dets opførelse.

Scenografien vil afspejle en dialog med landskabet og en nomadisk menneskelig tilværelse. Et interimistisk køkken, tekstiler der afskærmer private rum, skummadrasser, notesbøger, de få genstande man har taget med sig eller fundet og skabt noget af på ny. Lag på lag fletter de sig sammen i dette univers. Som udgangspunkt for scenografien besluttet en serie benspænd med afsæt i et ønske om at skabe en så regenerativ produktion som muligt. Den kunstneriske udfordring er derfor at lade begrænsningerne blive til værkets udtryk, så idéerne bag bæredygtig scenekunst bliver til formen.

Stedspecifik co-produktion med Sort/Hvid

Solastalgia produceres af Sort/Hvid, som varetager projektets administration, produktion, billetsalg og PR og desuden bidrager med kunstnerisk sparring.